پايخان بولغان ئەقىدە

(پوۋېست)

ئاتىگۈل ئەخمەت

نازىپەرى

1 ـ قىسىم

يانغىن ئېلكىتابلىرى

ئېلكىتاب ئىشلىگۈچى: يانغىن ئېلكىتاب گۇرۇپپىسى

پايخان بولغان ئەقىدە

قىش ئاپتىپىنىڭ ئاجىز نۇرلىرى گۈللۈك يېپەك پەردىدىن ئۆتۈپ ئۆي ئىچىنى يورۇتقاندا، يەردە چاچلىرى چۇۋۇلغان هالەتتە ياتقان نائىلە ئاستا كۆزىنى ئاچتى. سول كۆزى تۇخۇمدەك ئىششىپ پۈلتىيىپ چىققان بولۇپ، كۆزى ئېچىلماي قالغانىدى. ئۇ ئورۇق، ئاجىز قوللىرىغا تايىنىپ ماڭ تەسلىكتە ئورنىدىن تۇردى. ئاخشامقى ئىشلارنى بىر قۇر ئەسلەپ چىقتى.

نائىلە ئىشتىن قايتىپ كىلىپلا پەرتۇقنى تارتىپ تاماق ئېتىشكە كىرىشىپ كەتتى. ئۇ ئەتتىگەندىن كەچكىچە سىرتتا پالاقلاپ يۈرۈپ تېلفۇننىڭ توختاپ قالغانلىقنى بىلمەيلا قالغانىدى. زېرە ـ قارىمۇچى، تۇزى تىتىپ شۇنداق ئوخشىغان گۆشنانغا قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان نائىلە سائەتنىڭ ئالىلىقاچان 8 دىن ئىشىپ كەتكىننى تۇيمايلا قالغانىدى. ئەتتىگەندە شىركەتكە بىرىپ يوقلىمىدىن ئۆتۈش، ئاندىن يېزىلارغا چىقىپ شىركەتنىڭ تەشۋىقاتىنى قىلىش، كىشىلەرگە ئېغىزنىڭ بىر قات تېرىسى چۈشۈپ كەتكۈچە سۆزلەش ئۇنى هارغۇزۇپ قويغانىدى. ئۇ تېلفۇننى ئىلىپ يولدىشىغا تېلفۇن ئۇرماقچى **بولغان**دىلا، تېلفۇننىڭ توختاپ قالغانلىقنى بىلدى. «ئاخشام جۇرئەت ئويناپ ئولتۇراتتى، ئۇچۇر يوللىغان بولسا توختاپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى. نائىلەنىڭ يالغۇز ئولتۇرۇپ تاماق يىگۈسى كەلمەي داستىخاننى يىغىشتۇرۇپ ياتاق ئۆيگە كىرىپ كىرسلوغا يانپاشلىدى،دە ـ تىزلا ئۇيقۇغا كەتتى.

ئىشىك قوڭغۇرىقىنىڭ يىقىملىق ئاۋازىدىن تىزلا ئويغانغان نائىلە ئىشىككە قاراپ يۈگۈردى. جۇرئەتنىڭ پۈتۈن بەدىنىدىن گۈپۈلدەپ ئەتتىر پۇراپ تۇراتتى. تېخى يىقىندىلا سىتىۋالغان قاما ياقلىق كالتە چاپىنىنىڭ مۇرىسىدە ئۇزۇن، قىپقىزىل بويالغان بىر تال چاچ زەهەرلىك يىلاندەك تولغىنىپ تۇراتتى. نائىلە لىۋىنى چىڭ چىشلەپ بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماستىن گۆشناننى ئۈستەل ئۈستىگە قويدى. تاماق خېلى ئۇزۇن تۇرۇپ كەتكەچكە سوۋۇپ كەتكەنىدى. جۇرئەتنىڭ بۇنى كۆرۈپ ئەرۋاهى ئۇچتى.

ـ هەي پاسكىنا، كىمگىنى ئەخمەق قىلىسەن؟ ماڭا مۇشۇنداق سوۋۇپ، قېتىپ كەتكەن تاماقلارنى ئېتىپ بىرىپ، مېنى بىزار قىلماقچىمۇ؟ مانا ئەمىسە.....

جۇرئەت نائىلەنىڭ يىغلاپ يالۋۇرۇشلىرىغا، ئىچىنىشلىق ئاهۇ ـ زارىغا پەرۋامۇ قىلماستىن ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە ئۇرۇشقا باشلىدى. نائىلە يىغلايتتى، چىرقىرايتتى، يالۋۇراتتى..... ئاخىرى ئۇنىڭ ئاۋازى چىقماي قالدى... جۇرئەت چىرايى سامانىدەك سارغىيىپ كەتكەن، هوشىدىن كەتكەن ئايالىغا قاراپ قويۇپ «مېنى ئەخمەق قىلغىنىڭنىڭ جاجىسى مۇشۇ شۇ» دىگىنىچە ئىشىكنى يىپىپ چىقىپ كەتتى....

نائىلە ئېغىر خىيالدىن ئويغانغان ۋاقىتتا كۈن چۈش بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ تاماققا رايىمۇ يوق ئىدى. «« ياخشىمۇ بۇگۈن دەم ئاپتىكەنمەن. بولمىسا بۇ ھالىم بىلەن ئىشقا قانداقمۇ بارار ئىدىم ؟ »» ئۇ ئاستا ئىدى شكتىن چىقتى. ئالدىنقى كۈنى سوپۇن پارا شۈكى بولمىغاچقا كىر يۇيالمىغان ئىدى. پەلەمپەيدىن ئاۋايلاپ ئا ستا چۈ شتى. قورو دەرۋازى سىنىڭ يىنىدىلا كىچىككىنە بىر دۇكان بار ئىدى. ئۇ دۇكاندا كۈندىلىك تۇرمۇش بويۇملىرىدىن تارتىپ، ئاشخانا سايمانلىرىغىچە بار ئىدى. يەنە تېخى ھەرخىل تېلفۇنلارغا ھەق تاپشۇرغىلى بولاتتى. نائىلە كىرىپ ئىككى خالتا سوپۇن پاراشۇكى ئالدى. تېلفۇنغا ھەق تاپشۇرماقچى **بولغان**ىدى. دۇكانچى قىز رەئىسە ئۇنىڭغا:

- پۇل قاچىلايدىغان ئاپاراتىمدا پۇل يوق ئىدى.

دىدى ئۆزرە ئېيتقاندەك تەلەپپۇزدا. نائىلەنىڭ كۆزى ئاممۇۋى تېلفۇنغا چۈششى بىلەن قاپقارا كۆزلىرى خۇشاللىقتىن چاقناپ كەتتى. ئۇ ياقا يۇرتتىكى ھەدىسىگە تېلفۇن قىلدى. ئىچ ـ ئىچىدىن قايناپ چىققان يىغىنى ئاجايىپ زور كۈچ بىلەن بىسىپ تۇرۇپ، ھەدىسى بىلەن يالغاندىن كۈلۈپ تۇرۇپ پاراڭلاشتى. ئەمدىلا بىر ياشقا كىرگەن ئارماننى ھەدىسى «« سىز خىزمەتكە كەتسىڭىز قاراپ بولالمايسىز، باشقىلارغا باقتۇرغاندىن مەنلا بىقىپ بىرەي »» دەپ ئىلىپ كەتكەنىدى. ھەدىسى ئارماننىڭ تەمتىلەپ ماڭغانلىقىنى، تامنى تۇتۇپ ئۆرە تۇرالايدىغان **بولغان**لىقىنى، ئاربىلاپ چۈچۈك تىللىرى بىلەن«« ئاننىنانىنا، دادددا »» دەپ ئۇلارنى خوش قىلىدىغانلىقىنى زوق ـ شوخ بىلەن سۆزلەپ كەتتى. دەل شۇ ۋاقىتتا قاياقتىندۇر پەيدا **بولغان** جۇرئەت دۇكان ئىشكىدىن كىرگەن پىتى نائىلەنىڭ كاچىتىغا بىرنى ئۇردى. تېلفۇن تۇرۇپكىسى ئۇنىڭ قولىدىن يەرگە سىرىلىپ چۈ شۈپ كەتتى. جۇرئەت ئېغىزغا ئالغۇ سىز سەت تىللار بىلەن نائىلەنى تىللىغاچ كاچىتىغا يەنە بىرنى ئۇردى. نائىلە يەرگە يىقىلدى. رەئىسە دەققە ئارىلىقدا يۈز بەرگەن بۇ ئىشلاردىن ھەيران بولىۋاتاتتى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ دەرھال كىلىپ نائىلەنى يۆلەشتۈردى.

- نائىلە ھەدە، ئورنىڭىزدىن تۇرىڭە....

- يۆلمەڭ. تېلفۇن ھەققى قانچە پۇل بوپتۇ؟ بولدى يۆلمەڭ دىدىم. ئۇنى ئۆيگە ئىلىپ كىرىپ كىتىمەن....

- نېمانداق قىلىسىز؟ ئايالىڭىز ئايلىنىپ كەتتى...

رەئىسە جۇرئەتنىڭ ئۇنىمىغىنىغا ئۇنىماي نائىلەنى ئەكىلىپ بىر چەتتە قويۇلغان سافاغا ئولتۇرغۇزدى. نائىلەنىڭ كۆز قارىچۇقلىرى تارتىشىپ قالغان، پۇت ـ قوللىرى جانسىز ئىدى. رەئىسە نائىلەنىڭ بۇ ھالىغا قاراپ ئۆزىنى تۇتىۋالالماي يىغلاپ تاشلىدى.

- نېمانداق باغرىڭىز تاش سىزنىڭ؟ ئايالىڭىزنى ئۆلتۈرۈپ قويماقچىمۇ؟ ھەرقانچە گۇناھى بولسىمۇ، چىرايلىقچە ھەل قىلسىڭىز بولمامدۇ؟

رەئىسەنىڭ يۈپيۇملاق يۈزىدىن ئۇنچىدەك يا شالار يەرگە تامچىلا شقا با شلىدى. ئەمما جۇرئەتنىڭ ئاچچىقى ياندىغاندەك ئەمەس ئىدى.

- ئىشتىن ھېرىپ-ئېچىپ كەلسەم ماڭا سوۋۇپ قېتىپ كەتكەن تاماقلارنى ئېلىپ چىقىدۇ. تېخى مىنىڭ ئىشلىرىمنى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈپتۇ. كىم ئىدى بۇ ئۇنچە قىلغۇدەك!

جۇرئەت رەئىسەنىڭ دىققەت قىلمىغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ نائىلەنىڭ مەيدىسىگە يەنە بىر نەچچىنى تېپىۋەتتى. رەئىسە جۇرئەتنى كۈچ بىلەن ئىتتىرىۋەتتى. ئۇنىڭ بۇ قىزغا ھەقىقەتەن ئىچى ئاغرىپ كەتكەنىدى. «« ئەر كىشى دېگەن مۇشۇنداق بولىدىغان بولسا ....»» رەئىسە خىيالىنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرالمىدى. جۇرئەت نائىلەنى سۆرەپ سافادىن يەرگە يىقىتىپ ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە تېپۋاتاتتى. رەئىسە بىرلا چىرقىرىغىنىچە جۇرئەتنى ئىشىك سىرتىغا چىقىرىۋەتتى. نائىلەنى يۆلەپ ئاران تەسلىكتە ئولتۇرغۇزدى. نائىلە جېنى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك ھۇشىنى بىلمەي ياتاتتى. رەئىسەنىڭ يۈرىكى موجۇلدى. نەپسى قىسىلدى. كۈچى يەتسە جۇرئەتنى نېمىلەرنى قىلىۋەتسىمۇ دەردى چىقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. لىكىن رەئىسە ئۇنداق قىلالمايتتى. ئۇ نائىلەنىڭ چۇۋۇلۇپ كەتكەن چاچلىرىنى تۈزەشتۈردى. پىشانىسىدىن ئېقىۋاتقان قېپقىزىل قاننى قەغەز بىلەن سۈرتتى. سوۋۇتۇلغان قايناقسۇ ئەكىلىپ ئۇنىڭغا ئىچۈردى. ئون مىنۇتلاردىن كېيىن نائىلە كۆزىنى ئاچتى .

- نائىلە ھەدە، بولدى ئاجرىشىپ كىتىڭ. نېمىگە تارتىشىسىز. ناھايىتى شۇ بىر بالىغۇ. ئارمانىمۇ ئاش بىلەن نان يەپ چوڭ بولىدۇ. ئۇنى دادىسىغا تاشلاپ بېرىڭ. ئۇمۇ بالا بېقىشنىڭ جاپاسىنى تارتىپ باقسۇن. سىزگە نېمە كۈن بۇ ؟

ئىككى ناتۋان قىز بىر-بىرىگە ئېسىلىپ يىغلاپ كىتىشتى. بىردەمدىن كېيىن چىرايى تۆمۈردەك قارىداپ كەتكەن جۇرئەت ھومايغىنىچە كىرىپ، نائىلەنى سىلكىشلىگەن پېتى ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

1 - باب

توي بولغىلى ھەپتىدىن ئاشقان بولسىمۇ، ئاسىيخاننىڭ ھېچ ھاردۇقى چىقاي دېمىگەنىدى. كەنجى قىزىنىڭ ئىچ ئاغرىقىمۇ ياكى توي ھاردۇقىمۇ ئەيتاۋۇر، ئىككى كۈندىن بېرى ئۇنىڭ ھەممە يېرى ئۇرۇپ-چېقىۋەتكەندەك سىرقىراپ ئاغرىپلا تۇراتتى. كۆڭلى تاماقمۇ تارتمايۋاتاتتى. ساۋۇت ئاخۇن ئايالىدىكى بۇ ئۆزگىرىشلەرنى كۆرۈپ ئولتۇرالمايلا قالدى.«« ئىچ ئاغرىقى تارتىپ قالمىسىلا بولاتتىغۇ ! »» ساۋۇت ئاخۇن ئاخىرى بولالماي بۈگۈن ئەتتىگەندىلا ئېغىز ئاچتى.

- ئانىسى، توي بولغىلىمۇ ھەپتىدىن ئېشىپ قالدى. قارىسام مىجەزىڭلا يوقتەك تۇرىدۇ. بۈگۈن دوختۇرخانىغا بېرىپ باقامدۇق يە!

- ئۇف....... - ئاسىيىخان چوڭقۇر بىرنى تىنىۋەتكەندىن كېيىن، يۈرىكىگە قولىنى قويۇپ تۇرۇپ سۆز باشلىدى، - كىچىكىدىن تارتىپ باللارنىڭ كەنجىسى دەپ، نېمە دېسە شۇنى قىلىپ بېرىپ يامان كۆندۈرۈپ قويۇپتىمىز. توي دېگەن ئۆمۈر سودىسى تۇرسا، مۇشۇ ئىشتىمۇ بىزنى ئۆزىنىڭ كېچىككە كىرگۈزدى بۇ كاساپەت. بىز ئاتا - ئانا بولغۇچىلار باللارغا يامان بولسۇن دەيتتۇقمۇ....!

ئاسىيىخان قېقىلىپ يۆتىلىپ، بىر ھازا گەپ قىلالماي قالدى. ئۇنىڭ يىللار يالدامىسىنى قالدۇرۇپ كەتكەن يول - يول قورۇق بېسىپ كەتكەن يۈزى پوكاندەك قىزىرىپ كەتكەنىدى. ساۋۇت ئاخۇن دەرھال كىلىپ، ئايالىنىڭ دۈمبىسىگە يەڭگىل مۇشلىدى.

- بولدى كۆڭلۈڭلىنى يېرىم قىلماڭلا ئانىسى. بولار ئىش بولدى. ئەمدى قىزىمىزنىڭ بەختىنى تىلىمەكتىن باشقا ئامال يوق.

- ھىچ بولمىسا ئۇياقتىن ئوقۇش پۈتتۈرۈپ، بۇياقتىن توي قىلمىسا بولاتتى. شۇنچە نەسىھەت قىلدىم ئۇ بەڭۋاشقا. خۇددى بىزنىڭ بۇ يۇرتلاردا ئەر زاتى قۇرۇپ كەتكەندەك ئاشۇ ياقا يۇرتلۇق توكۋاشقا چاپلىشىۋالدى. قىز بالا دېگەن ئادەمنىڭ يۈزىنى چۈشۈرۈشكىلا چوڭ بولىدىكەن. تېخى ماۋۇ مەھەللە - كويلاردىكىلەرنىڭ ئېغىزىدىكى سېسىق گەپلەرچۇ....

ئاسىيىخاننىڭ سۆزلىرى راست ئىدى. ئۇلارنىڭ كەنجى قىزى نائىلەنىڭ ئوقۇش پۈتتۈرۈپ كىلىشىگىلا، قوشنا ۋىلايەتتىن ئۇلار تونۇمايدىغان 4 - 5 ئايال «نائىلەنى سوراپ» كەلدى. «قىزىمىز قايتىپ كەلسە، ياخشى يەردە خىزمەتكە ئورۇنلاشسا، چىققان لايىقلارنى چېكىپ - تاللاپ تۇرۇپ توينى قىلىپ بەرسەم، تۇرمۇشى بەختلىك ئۆتسە......» دېگەندەك بىر تالاي قۇرۇق خىياللارنى قىلىپ، ئېغىزىنى تاتلىق ئېتىپ ئولتۇرغان ئاسىمخان ئۇچۇن بۇ ئىش بەك ئېغىر كەلگەنىدى. تېخى ئۇ ئاياللارنىڭ «قىزلىرى نائىلە خېنىم بىزنىڭ جۇرئەتجان بىلەن مەكتەپتە نەچچە يىل ئارىلىشىپ ئۆتۈپتۇ» دەپ ھېجىيىشىپ، بىر - بىرىگە مەنىلىك قاراشلىرى ئاسىيىخاننىڭ ئوغىسىنى قايناتتى. ئاسىيىخان جاھىللىقىغا ئېلىپ «قىزىمنى ياقا يۇرتلۇققا بەرمەيمەن» دەپ قانچە تېركەشكەن بولسىمۇ، ئاخىرقى ھېسابتا ئەتراپىدىكىلەرنىڭ سالا - سۆلھىسى، نائىلەنىڭ تاماق يېمەي باتناپ تۇرىۋېلىشلىرى بىلەن ئامالسىز بۇ تويغا قوشۇلدى. لېكىن توينىڭ ئالدى كەينىدىكى پاراڭلار ئاسىيىخاننىڭ «ھاردۇقى چىقماسلىقى» غا سەۋەب **بولغان**ىدى.

- يۇقارقى مەھەللىدىكى ساۋۇت ئاخۇننىڭ كەنجى قىزى نائىلەخان ئۇياقتىن ئوقۇش پۈتتۈرۈپ كىلىپلا بۇياقتىن توي قىلغۇدەك!

- تويلىشىدىغان يىگىتىمۇ ياقا يۇرتلۇقمىش!

- ئاتام كۆرمىگەن، ئانام كۆرمىگەن ياقا يۇرتلۇق بىلەن قانداقمۇ تېپىشىپ قالغاندۇ ؟

- ۋاي شۇ ئوقۇۋېتىپ تونۇشۇپ قاپتۇ.

- نېمانداق بالدۇرلا توي قىلمىدىغاندۇ؟ بىر نەچچە يىل تەخىر قىلىپ، خىزمىتى مۇقىملاشقاندىن كېيىن ئاندىن توي قىلسىمۇ كېچىكمەيتتى ئۇ قىز!

- نىملەرنى دەيدىغانسىز. مەكتەپتىكى ۋاقتىدىلا ئامانەتنى بېرىپ قويغان تۇرسا، مۇشۇنداق ئالدىرىمىسا بولامدۇ؟

- ....

مەھەللىدە كۈندىن-كۈنگە ئاۋۇپ قالغان بۇ ئۆسەك سۆزلەر ئاسىيەخاننىڭ ئىچ-باغرىنى ئۆرتەپ، يۈرىكىنى خۇن قىلىۋەتتى. «بۇنداق گەپ-سۆزلەرنىڭ چىقىشىنى نېمىشقا بالدۇرراق بىلمىگەن بولغىيتىم؟ بولمىسا نائىلە دېگەن قانجۇقنى ئامبار ئۆيگە سولاپ قويۇپ، كەلگەن ئەلچىلەرنى تىللاپ رەسۋا قىلىپ قايتۇرىۋەتكەن بولسام، ئىككىنچى ئۆيۈمگە دەسسىمەسكەن. مانا ئەمدى بۇ ئەلەم-خورلۇقلارغا قانداق چىدىغۇلۇق؟ مەھەللىدە بېشىمىزنى قانداقمۇ كۆتۈرۈپ يۈرەرمىز؟» ئاسىيەخان ئويلىغانسىرى ئىچى ئاچچىق بولۇپ، ئۆزىنى قويارغا جاي تاپالمايۋاتاتتى. ساۋۇت ئاخۇننىڭ پەس ئاۋازدا ئېيتقان سۆزلىرى ئاسىيەخاننى خىيالدىن ئويغاتتى.

- قويۇڭلا ئانىسى، مەھەللە دوقمۇشىدىكى ئابلا قوزىنىڭ ئاشخانىسىدىن سۇيۇق-سەلەڭ قىلىپ بىر سۇيۇقئاش ئەتكۈزۈپ بېرەي. شۇنى ئىچىپ بېقىڭلا...

ئاسىيەخان ئارتۇقچە تارتىشمىدى. **30** نەچچە يىللىق بۇ قەدىناسىنىڭ كۆڭلىنى دېمىگەنىدىمۇ، ئۇنىڭ كۆڭلىمۇ ئاچچىق-چۇچۇك بىر نەرسە تارتىپ قالغاندى. ئۇ ئاشخانىغا چىقىپ-كىرگۈچە **بولغان** ئارىلىقتا «نائىلە قانداقراق تۇرغاندۇ ؟ ياقا يۇرتتا يالغۇزچىلىق تارتىپ قالغانمىدۇ؟» دېگەننىلا خىيال قىلىپ چىقتى. ئۇلار تاماق يەپ سىرتقا چىققاندا مەھەللىدىكى مەسچىتتىن ئاۋازى ياڭراق مەزىننىڭ شام نامىزىغا توۋلىغان ئەزان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

2 - باب

ئۆزى ئىشچان، ئايىغى يېنىك، گەپ-سۆزلىرى مۇلايىم، ئەدەب-ئەخلاقلىق ھەم چىرايلىق نائىلەنى قېيىنئانىسى ئايىمخان ئاسانلا ياقتۇرۇپ قالدى. مەيلى مەھەللىدە بولسۇن، مەيلى ئۇرۇق-تۇققانلار يىغىلغان

ســـورۇنلاردا بولســـۇن كىلىنىنى ھەر جەھەتتىن ماختاپ ماختىنىشۋالاتتى. بۇنداق ۋاقىتتا ئايىمخاننىڭ قورۇق بېسىپ پۇرۇلۇپ كەتكەن يۈزى خۇشاللىقتىن تېخىمۇ پۇرۇلۇپ قېرى مەزىنىنىڭ مەيىسسىدەك قورۇلۇپ كىتەتتى. نائىلەنى كۆرگەن قوشنىلارمۇ بىرەر ئېغىزدىن تەرىپىنى قىلىشاتتى.

- ئايىمخاچا، قىرىغاندا با شلىرىغا بەخت قۇ شى قونۇپتۇ. دە سلەپتە «« ياقا يۇرتتىن قىز ئەكىلىدىكەن »» دەپ ئاڭلاپ ســەل ھەيران قالغانتىم. «« بىزنىڭ يۇرتلاردىمۇ تىرناقتا توختىغۇدەك، ســۇ ئىچســە كۆرۈنگىدەك چىرايلىق قىزلار تۇرســــا نىمانداق قىلىدىغاندۇ »» دەپ ئويلىغانتىم. لىكىن نائىلەقىزنى كۆرگەندىن كىيىن بۇ ئويۇمنىڭ پۈتۈنلەي خاتا ئىكەنلىكىنى بىلدىم.

- ۋاي ئۇنى بىر دىمىگە سىگلىم. قايىسى كۈنى كەچتە ئەشتىن كىلىپ كىر يۇيىۋاتاتتىم. قىرىشقاندەك كىر چايقايدىغان داس يېرىلىپ كەتتى. ئۇنچە كەچتە دۇكانلارنىمۇ تاقاپ بولىدىكەن. كىرنى شـــۇ پېتى قويۇپ قوياي دىســەم تېخى. شـۇنىڭ بىلەن ئايىمخاچامنىڭ ئۆيىگە كىرســەم، ۋاي ئانام.....تومۇچۇقتەكلا بىر قىز ئىشــكنى ئىچىۋاتامدۇ. ئېغىزىم كاككۇك بالىســىنىڭكىدەك ئىچىلىپلا قالدى. ئۆيگە قانچە تەكلىپ قىلغانتى، ئىشــىم ئالدىراشــلىقنى ئېيتىپ ئۇنىمىدىم. قارىســام ئۆي ئىچى شـۇنداق رەتلىك، ئۇ قىزمۇ قاراپ ئولتۇرغىدەك چىرايلىق ئىكەن .

- تېخى «« ئانا، يىتىۋالســلا پۈت ـ قوللىرىنى تۇتۇپ قوياي »» «« ئانا بىرەر يەرلىرى ئاغرىمىدۇ؟ »» «« ئانا، قانداق تاماققا كۆڭۈللىرى تارتىدۇ؟ »» دەپ قەدەمدە بىر ســـوراپ تۇرىدۇ. قولىمۇ شـــۇنداق چاققان. قىرىغاندا يالغۇزلىقمىنى چاندۇرمايۋاتىدۇ. جۈرئەتجاندىن ئاڭلاپ مەنمۇ دەســـلەپتە تازا رازى بولمىغان. لىكىن ھازىرقى زاماندا باللارنىڭ مەيلىگە باقماي بولمايدىكەن. تويدىن كىيىن ئوغلۇمنىڭ نائىلەقىزنى تاللاپ خاتا قىلمىغانلىقىنى بىلدىم. مانا ئەمدى ئۆلۈپ كەتسەممۇ خاتىرجەم كۆز يۇمىدىغان بولدۇم.

ئايىمخان مەھەللىدىكىلەر بىلەن مەرىكىگە بېرىپ كەلگەن بىر كۈنى كەچتە نائىلەنى چاقىرىپ ئالدىدا ئولتۇرغۇزدى. خۇشاللىقتىن ئۇنىڭ قاپاقلىرى ساڭگىلاپ كەتكەن گۇنىسىز كۆزلىرى چاقناپ كەتكەندى.

- قىزىم، ئەتە ئاكامنىڭ ئۆيىدىكىلەر چاقىرىۋاپتۇ. چىرايلىق كىيىنىپ بىرىڭ بولامدۇ.

- ماقۇل ئانا.

نائىلە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى. تويدىن كىيىن ھەپتىدە ئىككى ـ ئۈچ قېتىمدىن، چاقىرىۋالغانلارنىڭ ئۆيىگە بېرىپ كۈن ئۆتتۈۋاتاتتى. بۇنداق ۋاقىتتا جۈرئەت نائىلەنى قولتۇقلىۋالاتتى. نائىلە خىجىل بولۇپ گەپ قىلغۇدەك بولسا «« نېمە بوپتۇ؟ بىز دىگەن توي قىلىپ **بولغان** »»دەپ خىيالىدا يوق كىتىۋرەتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا جۈرئەت نائىلە بىلەن توي قىلىۋالغىنىدىن ئالەمچە خۇشـــاللىق ھىس قىلاتتى. ئۆزىنى ئەڭ بەختلىك سىزەتتى. نائىلەمۇ بۇ خىل خۇشاللىقتىن تەڭ بەھرلىنىۋاتاتتى.

- جۆرئەتجان بالام كەلسە سىز خەۋەر قىلىپ قويۇڭ قىزىم. ئۇمۇ ئەتە بىر كۈن ۋاقتىنى چىقارسۇن. ئېمتىھان بىر يەرگە قېچىپ كەتمەيدۇ. ئاكام جۆرئەتجانغا بەك ئامراق.

ئايىمخان بالدۇرراق ئارام ئالمىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ياتاق ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. نائىلە جۆرئەتنىڭ قايتىپ كېلىشىنى ساقلىغاچ، تورۇپلا ئانىسىغا تېلېفون قىلىشنى ئويلاپ قالدى. تونۇگۈن تېلېفون قىلغان ۋاقتتا دادىسى ئانىسىنىڭ سىرتقا چىقىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتقاچقا ئانىسى بىلەن كۆرۈشەلمىگەنىدى. نائىلە مېھمانخانا ئۆيىدىكى سىملىق تېلېفوننى قولغا ئېلىپ نومۇرلارنى باستى.

- ۋەي...

تېلېفوندىن ئاسىيەخاننىڭ ھاسىرىغان ئاۋازى ئېنىق ئاڭلاندى. نائىلەنىڭ يۈرىكى بىر ئېغىپ توختىدى.

- ۋەي ئانا، تىنچلىق تۇردىڭىزمۇ؟ مەن نائىلە...

- تىنچلىقمۇ؟ ياخشى تۇردىڭىزمۇ؟ قېيىنئانىڭىز بىلەن كۈيئوغۇل بالا تېنچلىقمۇ؟

- ياخشى ئانا، ئۆزىڭىزچۇ؟ ئاغرىپ قالدىڭىزمۇ نېمە؟

- ياقەي، مەن ياخشى...

بىر-بىرىگە قېيىدىشىپ قالغان ئادەمدەك ئۇزاق ۋاقىتلىق سۈكۈتتىن كېيىن ئۇلار تېلېفوننى قويۇشتى. نائىلەنى ئانىسىغا گەپ قىلماي تۇرۇۋالدى دىگەندىن كۆرە، ئۆزىنىڭ ئانىسىنى سېغىنىپ ياش تۆككەنلىكىنى ئانىسىغا بىلدۈرگىسى كەلمىدى دىگەن تۈزۈك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانىسىنىڭ ‹‹كۈيئوغۇل بالا ›› دىگەن گېپىگە سەل خاپا **بولغان**ىدى. ‹‹ بەرىبىر توي قىلىپ بولدۇققۇ، ئىسمىنى ئاتىسا ياكى كۈيئوغلۇم دەپ قويسا نېمە بولىدۇ؟ مۇشۇ ئانامنىمۇزە، نېمىلەرنى ئويلايدىكىنتاڭ‹‹ !

ئىشىك قوڭغۇرىقىنىڭ يېقىملىق ئاۋازى نائىلەنى خىيالدىن ئويغىنىشقا مەجبۇر قىلدى. جۆرئەت قايتىپ كەلگەنىدى. ئۇ نائىلەنىڭ ياش يۇقى كۆزلىرىگە قاراپ بىر نەرسىدىن ئەنسىرىگەندەك قىلىپ سورىدى.

- نېمە بولدى؟ ئانام بىلەن....

جۆرئەت گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئېيتالمىغانىدى. ئۇ تويدىن ئىلگىرى ئاندىسىنى بەك تەستە قايىل قىلغاچقا، نائىلە بىلەن ئانىسىنىڭ مۇناسىۋىتىدىن ئەنسىرەپ كۆڭلى ئۈيۈپلا تۇراتتى .

- ئانام ئاغرىپ قالغان ئوخشايدۇ. بايا تېلېفون قىلسام ھاسىراپلا تۇرىدۇ. ھېلىمۇ توي بولغىلى ئىككى ئايدىن ئېشىپ كەتتى. ئاتا-ئانامنى بەك كۆرگۈم كېلىۋاتىدۇ. جۆرئەت، بىزنىڭ يۇرتقا بېرىپ كېلەيلىچۇ؟

ياتاق ئۆيگە كىرىپلا نائىلە ئۆزىنى تۇتتۇۋالالمىدى. ئانىسىنىڭ توي كۈنىدىكى ئۆمسۆرۈن چىرايى، دادىسىنىڭ قىيمىغاندەك ھالدا قاراپ تۇرۇشى، قىزغا بەخت تىلەپ دۇئا قىلغاندا ئاقىرىشقا باشلىغان ساقاللىرى تىترەپ، گۈنىسىز كۆزلىرىدىن ئىككى تامچە ياش سىرغىپ چىققانلىقى.....ئۇنىڭ كۆڭۈل ئىكرانىدا ھەر ۋاقىت كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

- بولىدۇ. ئەتە تاغاملارنىڭكىگە بىرىپ كىلىشۇتەيلى. يەنە ئىككى كۈن توختىساق شەنبە بولىدىكەن. ئۇنىڭغىچە مەنمۇ ئىمتىھان تەييارلىقىمنى پۇختىتا قىلىۋالاي. ئاندىن بىللە بىرىپ بىرەر ھەپتە تۇرۇپ كىلەيلى بولامدۇ؟

نائىلەنىڭ چىرايى باھار ئاپتىپىدەك ۋاللىدە ئىچىلدى. بىر نەرسە تېپىۋالغان كىچىك بالىدەك خۇشال بولۇپ ئۆي ئىچىدە پىرقىرىۋەتتى.

- سىز بەكلا ياخشى جۇمۇ. سىز ئۈچۈن قانچىلىك بەدەل تۆلىسەم مەن رازى.

جۇرئەت ھاياجانلاندى. ئايالىنىڭ جان ئالغۇچى مېھرلىك كۆزلىرى بىلەن بىقىپ تۇرۇپ پىچىرلاشلىرى ئۇنىڭ يۈرەكلىرىنى ئوينىتىۋەتكەندى. ئۇ ئۆزىنى پەقەتلا تۇتالمىدى. كۈچلۈك سىغىنىش ئىلكىدە نائىلەنى باغرىغا باسقان جۇرئەت ئۆزىنى ئىنتايىن بەختلىك ھىس قىلىۋاتاتتى. - ھە راست، تاغامنىڭ ئۆيگە بارىدىغانلىقىمىزنى قانداق بىلدىڭىز؟

- كىرەم ئاكام تېلفۇن قىپتىكەن. ئەتە چوقۇم كەل دەيدۇ.

- ھە، بالدۇرراق ئۇخلايلى. ئەتە ئەتتىگەندە تۇرمىساق بولمايدۇ.

- بولىدۇ. مەنمۇ ئەتتىگەندىن بىرى ئۆگىنىش قىلىپ ھېرىپ كەتتىم. بالدۇرراق ئارام ئالايلى خوتۇن.

جۇرئەتنىڭ ‹‹ خوتۇن ›› دىگەن سۆزنى ئۇرغۇلۇق قىلىپ سوزۇپ ئېيتىشى نائىلەگە يىقىملىق ئاڭلانغان بولسىمۇ، ئۇ جىنەستىدەك لەۋلىرىنى ئۆمچەيتىپ يالغاندىن ۋاتىلىدى.

- بىز تېخى ياش تۇرساق، ھېلىتىن ئادەمنى قېرىتىپ خوتۇن دەيدىكەنسىز .

- خاپا بولماڭلا خوتۇن......ئاپلا، - جۇرئەت ھەييارلىق بىلەن ئېغىزىغا يەڭگىل بىرنى ئۇردى، - مىنىڭ مۇشۇ ئېغىزىمنىزە، يەنە دەپ سالدىم....

نائىلە پۇسۇققىدە بىرنى كۈلىۋەتتى. جۇرئەتمۇ نائىلەنىڭ كۈلكىسىگە جۆر بولدى. ئۇلار مەكتەپتىكى ۋاقتىدىكى قىزىقارلىق پاراڭلىرىنى قىلىشىپ كۈلكە - چاقچاق بىلەن ئۇخلاپ قىلىشتى.

3 ـ باب

ئازادە ھەم چىرايلىق بېزەلگەن ئابدۇرېھىم ھاجىمنىڭ قورۇسى مېھمانلار بىلەن لىققىدە تولغانىدى. ئاستىغا تۈركىيەنىڭ ئالىي دەرىجىلىك يۇڭ گىلىمى سېلىنغان، چەتئەلنىڭ قىممەت باھالىق ساپالىرى، ئەينەك شىرەلەر بىلەن بېزەلگەن مېھمانخانا ئۆي مېھمانلارنىڭ ۋاراڭ ـ چۇرۇڭى بىلەن قىززىپ كەتكەنىدى. ئابدۇرېھىم ھاجىم ئايدا بىر قېتىم ئۇرۇق ـ تۇققانلىرىنى يىغىپ ئولتۇرۇش قىلاتتى. «مۇشۇنداق يىغىلىپ تۇرمىساق، بىر ـ بىرىمىز بىلەن ياتلىشىپ كېتىدىكەنمىز» دېگەنىدى ئۇ. ئۇرۇق ـ تۇققانلارمۇ مۇشۇ ئۆيگە كەلسىلا خۇددى ئۆز ئۆيىدىكىدەك تارتىنماي، بەخىرامان ئولتۇرۇشاتتى. بىر ـ بىرى بىلەن قىزغىن ھەمسۆھبەتتە بولاتتى. بالىلارمۇ ھويلىدا ئۇياقتىن ـ بۇياققا يۈگۈرۈشۈپ ئويناپ، قەپەستەك كىچىك بىنا ئۆينىڭ ئازابىدىن قۇتۇلاتتى. تۇققانلار ئىچىدىكى ئوغۇل ئۆيلەيدىغان، قىز چىقىرىدىغان ئىشلار مۇشۇنداق يىغىلىشتا مەسلىھەت بىلەن بىر تەرەپ قىلىناتتى. ئابدۇرېھىم ھاجىم ياشقا ھەم ھۆرمەتكە چوڭ بولغاچقا، چوڭ ـ كىچىك ھەممەيلەن «رېھىم ئاتام» دەپ ئادەتلەنگەنىدى. بۈگۈنكى بۇ يىغىلىش نائىلەنىڭ شەرىپىگە بولۇۋاتىدۇ دىسە ئازلىق قىلمايتتى. بىر نەچچە قېتىم سىڭلىسى ئايىمخاندىن نائىلەنىڭ ياخشى تەرىپىنى ئاڭلىغان ئابدۇرېھىم ھاجىم ئاتايىن بۈگۈنكى ئولتۇرۇشنى ئورۇنلاشتۇرغانىدى.

ـ ھە قېنى مېھمانلار، بەھۇزۇر ئالغاچ ئولتۇرۇڭلار. ھە قېنى نائىلە قىزىم، سىزمۇ مەزەلەرگە بېقىڭ.

ئابدۇرېھىم ھاجىمنىڭ خوتۇنى شەرىپەم خېنىم مېھمانلارنى داستىخانغا تەكلىپ قىلىپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. ئابدۇرېھىم ھاجىم ئىشىك تۈۋىدىكى يۇمشاق ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ مېھمانلارنىڭ پاراڭغا قۇلاق سېلىۋاتاتتى. ھەممىسى ئۆز ئالدىغا پاراڭ قىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن كۆزلىرى نائىلەدە ئىدى. ئۇنىڭ بۈگۈن كىيىۋالغان ئوتتۇرا ئاق ئۈستىگە قىزىل يوپكا ـ چاپىنى نازۇك بەستىگە خويمۇ يارا شقانىدى. قاپقارا ئەگمە قاشلىرى ئاستىدىكى قوي كۆزلىرى، ئېقىپ چۈشكەندەك بۇرنى، گىلاستەك لەۋلىرى، سۇپسۇزۇك تۇخۇمسىمان يۈزلىرى بىرلا قارىغان كىشىنى ئىختىيارسىز ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى.

ـ ئايىم ئاچا، كېلىنىڭىز ھەقىقەتەن چىرايلىق ئىكەن جۇمۇ!

ـ كۆز تەگمىسۇن. نائىلەقىز سىزنىڭ بەشىڭىزغا قونغان بەخت قۇشى ئىكەن. ئۆتكەندە مەھەللەڭلاردىكى زۇبەرەم بىلەن پاراڭلىشىپ قالغانتۇق. نائىلەقىزنى بەك ماختاپ بەرگەن. قارىسام شۇ ماختىشلارغا لايىق قىز ئىكەن بۇ!

ـ ۋاي شۇنى دېمەمسىلە. جۇرئەتجانىڭمۇ كۆزى بار ئىكەن جۇمۇ. مۇشۇنداق تومۇچۇقتەك قىزنى كەلتۈرەلىگەندىكىن. . . .

مېھمانلار ئاغزى ـ ئاغزىغا تەگمەي ماختىشىپ كىتىشكەن بولسىمۇ، ئايىمخانغا بىر نەۋرە تۇققان كىلىدىغان زورىخان غىجىنىپ كەتتى. چاندۇرماي بويۇن تولغىدى. نائىلەنىڭ چىرايلىقلىقى كۆرۈنۈپلا تۇرسىمۇ، ئۇنىڭ ئىچى تارلىقى كۆزىنى پەردىلەپ قويغانىدى. ئەسلىدە زورىخاننىڭ «جۇرئەتجان ئوقۇش پۈتتۈرۈپ قايتىپ كەلسە قىزىم پەزىلەت بىلەن توي قىلسا، ئايىمخان ئۆلگەندىن كىيىن پۈتۈن مال ـ مۈلۈك قىزىمغا قالسا، بىر ئۆمۈر جاپا تارتماي يىتىپ يىسە...» دەيدىغان غايىۋى ئارزۇلىرى بار ئىدى. مانا ئەمدى جۇرئەت نائىلە بىلەن توي قىلىپ **بولغان** تۇرسا، زورىخاننىڭ ئۇ ئارزۇلىرى ئەمەلگە ئاشمىغان تۇرسا، زورىخان ئىچى تارلىق قىلماي تۇرالايتتىمۇ!

مېھمانلارنىڭ ماختاۋىرىشىدىن ئانارنىڭ دانىسىدەك قىزىرىپ كەتكەن نائىلە ئۆي ئىگىسىگە تاماققا قارىشىپ بىرىش ئۈچۈن ھويلىغا چىقتى .

مىللى بىناكارلىق بىلەن ياۋرۇپا ئۇسلۇبى بىرلەشتۈرۈلۈپ نەقىشلەنگەن بۇ ئۆي خۇددى چۆچەكلەردە تەسۋىرلەنگەن پادىشاھلارنىڭ ئوردىسىغىلا ئوخشايتتى. ئۆي ئىگىسىنىڭ ئىشچانلىقىنى بىلىندۇرۇپ تۇرىدىغان ھويلىدىكى چاسا شەكىللىك خىشلار باھارنىڭ ئىللىق قۇياش نۇرىدا يالىلداپ تۇراتتى. نائىلەنىڭ ھويلىغا چىقىپلا كۆڭلى ئىچىلىپ قالدى. گەرچە ئۆي ئىچىدە ھەممەيلەن ئۆزىنى ماختاۋاتقان بولسىمۇ، ئۇ ئورنىغا چىقىرىپ قويغان كىچىك بالىدەك خىجىل بولۇپ ئولتۇرالمايلا قالغانىدى.

- نائىلە...

نائىلە كەينىگە بۇرۇلۇپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىدى. بىشىغا بادام دوپپا، ئۈچىسىغا ئاق كۆينەك كىيىپ، ساقال ـ بۇرۇتىنى پاكىزە قىرغان، يارا شتۇرۇپ قويىۋالغان قاپقارا بۇرۇتى يىگىتلىك سالاپىتىنى ئالاھىدە نامايەن قىلىپ تۇرغان بىر يىگىت ئۇنىڭغا قاراپ كىلىۋاتاتتى. نائىلە ھەرقانچە قاراپمۇ بۇ يىگىتنى تونىيالمىدى. «تونىيالمىغىنىم ھەقتە، چۈنكى مەن بۇ يەرگە تىخى يىڭى تۇرسام...بۇلارنىڭ بىرەر تۇققىنىدۇر بەلكىم. لىكىن نىمىشقا مىنىڭ ئىسمىمنى چاقىرىپ يۈرىيدىغاندۇ؟» يىگىت نائىلەنىڭ ئالدىغا كىلىپ بولغۇچە **بولغان** قىسقىغىنە ئارىلىقتا نائىلە بىر تالاي ئىشلارنى ئويلاپ **بولغان**ىدى.

- تىشلىقمۇ. ھەجەپ تونۇمايدىغان ئادەمدەك قاراپ كەتتىڭىزغۇ. مەن كىرەم. ئۈرۈمچىدە جۇرئەت بىلەن بىز ئىككى قىتىم بىللە تاماق يىگەنغۇ!

ئۆزلىرىدىن 3 قارار بۇرۇن ئوقۇپ مەكتەپ پۈتتۈرۈپ كەتكەن كىرەمنى نائىلە ئاران تەسلىكتە ئەسكە ئالدى. چۈنكى 3 يىل بۇرۇنقى ئىككى قىتىملىق ئۇچرىشىش ئۇنىڭ خاتىرىسىدىن پاك ـ پاكىزە يۇيۇلۇپ كەتكەن ئىدى. «ئاخشام جۇرئەت، كىرەم ئاكام تىلفۇن قىپتىكەن دىسىمۇ بىلمەپتىمەن دىسە» نائىلە شۇنداق ئويلىغاچ ئۆزرە ئىيتتى.

- كەچۈرۈڭ. ئارىدىن نەچچە يىل ئۆتكەن بولغاچقا سىزنى ئىسمىدىن چىقىرىپ قويۇپتىمەن.

- ھېچقىسى يوق. ئۆيىمىزگە مېھمان بولۇپ كەپسىز. بۇنىڭدىن كېيىن كۆرۈشىدىغان پۇرسىتىمىز كۆپ تېخى.

- بولىدۇ ئەمىسە، مەن ھامماملغا ياردەملىشەي دەپ چىققان. كۆرۈشەمىز.

نائىلە يەڭگىل قەدەملەر بىلەن كىتىپ قالدى. كېرىم بولسا ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئاچ قالغان بۆرىدەك چەكچىيىپ قاراپلا قالغانىدى.

بىر كۈنلۈك مېھماندارچىلىق تۈگەپ ئۇلار ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە ئاللىبۇرۇن قاراڭغۇ چۈشكەن بولۇپ، يول چىراقلىرى يېنىپ **بولغان**ىدى. ئانىسىنى يۆلەشتۈرۈپ ئىشىكتىن كىرگەن جۈرئەت مېھمانخانا ئۆيىگە كىرىپ ساپادا ئولتۇرغاچ ئېغىز ئاچتى.

- ئانا، قېينئاتا - قېينئانىلىرىم بىلەن تويدا بىر كۆرۈشكەنچە كۆرۈشۈپمۇ باقمىدىم. ھېلىمۇ ئىككى ئايدىن ئېشىپ قالدى. بىز شۇ تەرەپلەرگە بىر بېرىپ كەلسەك بولامدىكىن.

- قاچانراق ماقۇل دەۋاتسىلە بالام.

ئايىمخاننىڭ، كۈندىلا ئۆي ئىشلىرىنى قىلىپ، ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئېلىۋاتقان كېلىنىدىن ئاغرىنغۇسى يوق ئىدى. شۇنداقتىمۇ نائىلە ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپ كەلمىسە بولمايدۇ دە .

- ئىككى ئۈچ كۈن ياخشىراق تەييارلىق قىلىپ بېرىپ كېلىڭلا. يول ئارىلىقىمۇ خېلى بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇنجى قېتىم بارماقچى بولىۋاتسىلە ئەمەسمۇ.

- ھەئە ئانا، دۈشەنبە كۈنى ئەتتىگەن يولغا چىقساق قانداق بولا؟

جۈرئەت گەرچە ئالدىنقى كۈنىلا نائىلەگە ۋەدە بېرىپ **بولغان** بولسىمۇ، ئانىسىنىڭ كۆڭلىنى ئاياپ ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سوراۋاتقان قىياپەتتە سۆزلەۋاتاتتى.

- ماقۇل بالام. ئۇنداق بولسا مەن ئەتە نائىلە قىزىم بىلەن بازارغا چىقىپ ئۇنىڭغا بىر قۇر كىيىم - كېچەك قىلىپ بېرەي. قۇدىلارمۇ خاتىرجەم بولۇپ قالسۇن. - بولدى ئانا، نېمانداق كايىپ كېتىلا. تېخى تويلۇق ئالغان كىيىملەرنىڭ ھەممىسىنى كىيىپمۇ بولالمىدىم.

نائىلە خۇشال بولۇپ ۋارقىرىۋەتتىشكە ئازلا قالغان بولسىمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالغانىدى.

ــ شۇنداق بولسىمۇ قىزىم، ئاتا ـ ئانىڭىز سىزنىڭ بۇ يەردە ياخشى تۇرمۇش كەچۈرىۋاتقانلىقىڭىزنى ئۇقۇپ قالسۇن. يىراق يەرگە قىزىنى يولغا سېلىپ قويغان ئاتا ـ ئانىنىڭ كىچە ـ كۈندۈز ئويلايدىغىنى «قىزىم قانداقراق تۇرغاندۇ» دېيىش بولىدۇ. گەرچە مەن يىراق يەرگە قىز ياتلىق قىلىپ باقمىغان بولسامۇ، مەنمۇ بىر ئانا. قۇدىلارنىڭ قەلبىنى چۈشىنىمەن. سىز مەن دېگەندەك قىلسىڭىزلا بولىدۇ قىزىم.

مەسلىھەت پۈتتى. قېيىنئانىسى ھەم يولدىشىدىن خۇشال **بولغان** نائىلەنىڭ قاپقارا قوي كۆزلىرى ياشلاندى. بۇ ئاتا ـ ئانىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن تىركىشىۋاتقان يۈرىكىنىڭ خۇشاللىق يېشى ئىدى. بۇ قېينانىسى ھەم يولدىشىدىن مەمنۇن **بولغان** رازىمەنلىك يېشى ئىدى. بۇ ئۆزىنىڭ بەختىدىن پەخىرلىنىۋاتقان ئىپتىخارلىق، مەمنۇنىيەتلىك كۆز يېشى ئىدى.

4 ـ باب

سەپەر ھاردۇقى يەتكەن نائىلە بىلەن جۈرئەتكە ئىچكىرىكى ئۆيگە ئورۇن سېلىپ بېرىلدى. گەرچە نائىلە ئورۇنغا كىرىپ يېتىپ قالغان بولسىمۇ، كۆزلىرىدىن ئۇيقۇ قاچقانىدى. پۈت ـ قوللىرى ئۇۇۇپ ـ چېقىۋەتكەندەك سىرقىراپ ئاغرىپ تۇرسىمۇ، بايا ئانىسىنىڭ قىلغان قىلىقى ئۇنىڭ ئىچ ـ باغرىنى ئۆرتەپ ئازابلاۋاتقاچقا، كۆزلىرىدىن ئۇيقۇ قاچقانىدى. «كۈيئوغلى تۇنجى قېتىم كەلگەندە، ھەرقانچە بولسىمۇ ئۇنداق قوپاللىق قىلماسلىقى كېرەك ئىدىغۇ؟ بۇ ئانامنىڭ نېمە قىلغىنىدۇ. كونىلارنىڭ كۈيئوغلۇڭنىڭ ھۆرمىتى ــ قىزىڭنىڭ ھۆرمىتى دېگىنىنى بولسىمۇ ئويلىسا بولمامدۇ. ئەمدى جۈرئەتنىڭ يۈزىگە قانداق قارىغۇلۇق......» نائىلەنىڭ خىيال قۇشلىرى بايا ئۇلار ئۆيگە كىرىپ ئانىسى بىلەن سالاملاشقان مەنزىرە تامان ئۇچۇشقا باشلىدى.

قولىدىكى ئېغىر سوۋغات بويۇملارنى كۆتۈرۈپ ئىشىكتىن كىرگۈچە قىزىرىپ، پوكاندەك ئىسسىلىپ كەتكەن جۈرئەتنى كۆرگەن قېيىنئانىسى ئاسىيخان ئاۋال ئېغىز ئاچتى.

ــ تىنچلىق كەلدىڭىزمۇ كۈيئوغۇل، ئانىڭىز ياخشىدۇ؟

ــ ھەئە، ھەممەيلەن تىنچلىق ـ ئامان ياخشى تۇردى. دادام بىلەن سىلىنىڭ ئەھۋاللىرىمۇ ياخشىدۇ ئانا؟

قېيىنئانىسىنىڭ «كۈيئوغۇل» دېگەن سۆزىگە سەل ئاغرىنغان جۈرئەتنىڭ چىرايىدىكى كۈلكە تەبەسسۇمى لاپپىدە قېلىپ ئۆچتى. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ ئۇ ئامال بار ئۆزىنى بەردەم تۇتۇشقا تىرىشتى.

ــ ھەئە، بىزمۇ ياخشى تۇردۇق. نائىلەخانىنىڭ تويى بىزگە بەك كۆپ شاپائەت ياغدۇرۇپ بەرگەن. قوشنىلارنىڭ سېسىق گەپلىرى بىلەن بەك ئامان ـ ئېسەن تۇردۇق.

ئا سيخان نائىلەگە سوغۇقلا بىر قاراپ قويۇپ ئا شخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. ساۋۇت ئاخۇن كۈيئوغلى بىلەن قىزىنى ئولتۇرۇ شقا تەكلىپ قىلىپ دا ستىخان سالدى. ئا سيخان ئالدىن تەييارلاپ تىزىپ قويغان پەتنۇ ستىكى قۇرۇق مېۋىلەرنى بىر-بىرلەپ داستىخانغا ئېلىپ چىقتى. ئۇلار ئۇياق-بۇياقتىن پاراڭ قىلىشىپ باققان بولسىمۇ، بايا ئاسىيخاننىڭ سۆزلىرى ھەممىسىنى كەكرى يۇتتۇالغاندەك بىئارام قىلغۇەتكەن بولغاچقا پاراڭ قولاشمىدى .

خېلى بىر ۋاقىتلاردىن كىيىن ئۇستىگە بىر كاللەك گۆش قوندۇرۇپ، بىر لىگەن پولۇ ئېلىپ چىققان ئاسيخان لىگەننى داستىخانغا ‹‹جاققىدە›› قويۇپ گەپ-سۆزسىزلا چىقىپ كەتتى.

- ئېلىڭلا باللىرىم، ئاناڭلىننىڭ بۈگۈن سەل مىجەزى يوق ئوخشايدۇ.

دېدى ساۋۇت ئاخۇن جۇرئەتنىڭ ئۇنىمغىنىغا ئۇنىماي قولىنى چايقاتقاچ.

- ھېچقىسى يوق، بىردەم ئارام ئالسا ئوڭشىلىپ قالا.

جۇرئەت قېيىنئاتىسىغا ماسلىشىپ گەپ قىلىپ قويغان بولسىمۇ، كۆڭلى قاتتىق يېرىم **بولغان**ىدى. نەچچە كۈندىن بېرىقى غايىبانە خۇشاللىقلىرى ئاللىقاياقلارغا غايىپ **بولغان** بولۇپ، خاپىچىلىقتا قاپىقى ساڭگىلاپ كەتكەن ئىدى. نائىلەنىڭمۇ ئىشتىھاسى تۇتۇلۇپلا قالدى. ئالسىلا-باقسىلا، ھە قېنى دىيىشىپ شۇنچە تەكەللۇپ قىلىشقان بولسىمۇ، بىرەر ئىككى كاپامدىن يىيىلگەن پولۇ سوۋۇپ تەمدىن كەتكەنىدى .

ئىچكىرىدىكى مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ گەپ قىلمايلا يىتىپ قالغان جۇرئەتكە قاراپ نائىلە تەڭقىسلىقتا قالدى. ئۇياققا قارىسا ئانىسى، بۇياققا قارىسا چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرۈپ توي قىلغان ئېرى....ئۇ ئاخىرى ئانىسى بىلەن ياخشىراق پاراڭلىشىپ بېقىش ئۈچۈن تىۋىش چىقارماي ھويلىغا چىقتى.

كېچە قارا قازاننى كۆمتۈرۈپ قويغاندەك قاپقارا بولۇپ، ھويلىدا ھېچنەرسىنى ئىلغا قىلغىلى بولمايتتى. كېچىكىدىن مۇشۇ ئۆيدە ئويناپ چوڭ **بولغان** نائىلە ئۈچۈن بۇنداق سىياھتەك قاپقارا كېچىلەر قورقۇنچلۇق تۇيۇلمايتتى. چۈنكى ئۇ كۆنۈپ كەتكەنىدى. نائىلە ھويلىغا چىقىپ بىردەم سەگىدىۋالغاندىن كىيىن ئاتا-ئانىسى يىتىپ قوپىدىغان تاشقارقى قازناق ئۆينىڭ ئىشكىنى چەكتى.

- كىمۇ؟

ئۇيقۇسى سەگەك ئاسيخان تېخىچە ئۇخلىيالمىغان بولۇپ، ئىشكىنىڭ چېكىلىشى ئۇنىڭ خياللىرىنى بۇزىۋەتكەنىدى.

- مەن ئانا....

- نائىلە. . . .

ئاسىيخان بۈگۈن كۆيئوغلىغا قاتتىق تەگكىنى ئۈچۈن بىئارام بولىۋاتاتتى. نىملا دېگەن بىلەن نائىلەنىڭ ئېرى ئەمەسمۇ. كۆيئوغلۇمنى ئويلىمىساممۇ قىزىمنى ئويلىمىسام بولمايتتىغۇ. نېمىشقىمۇ ئۇنداق قىلغاندىمەن. . . .لېكىن نائىلەمۇ مېنى مەھەللىدە بىر مۇنچە سۆز- چۆچەككە قويغان تۇرسا. . . . .

- ھە، مانا.

ئاسىيخان يالاڭ چاپىنىنى يېپىنچاقلاپ ساپما كەشىنى شالاقشىتىپ بېرىپ ئىشىكنى ئاچتى. چىراق يورۇقىدا نائىلەنىڭ مىسكىن چىرايىنى كۆرگەن ئاسىيخاننىڭ يۈرىكى ئېچىشتى، پۇچۇلاندى، ئازابلاندى. بالىلىرىنىڭ غەمكىن چىرايىنى كۆرسە ھەرقانداق ئاتا- ئانا چىداپ تۇرالمايدۇ ئەلۋەتتە!

- ئانا، سىز بىلەن ئازراق پاراڭلاششام بوپتىكەن.

نائىلە قورۇنۇپ دۇدۇقلاپ تۇرۇپ سۆزىنى ئاران تۈگەتتى. ئاسىيخان گەرچە نائىلەنىڭ ئۆز ئانىسى بولمىسىمۇ، نائىلەمۇ ئانىسىنى ئېغىر غەمدە قويۇپ قويغىنىنى ئەمدىلىكتە ھېس قىلغانىدى.

- نېمە گېپىڭىز بار ئىدى؟

ئاسىيخان ھويلىنىڭ بىر بۇلۇڭىدىكى كەڭ كارىۋاتقا كېلىپ ئولتۇرۇپ نائىلەگە قارىدى.

- ئانا، نېملا بولمىسۇن بۈگۈن جۇرئەتكە ئۇنداق مۇئامىلە قىلماسلىقىڭىز كېرەك ئىدى .

ئاسىيخان جاۋاپ بېرىشنىڭ ئورنىغا ئېغىر ئۇھسىندى. ئۇنىڭ مۇڭ باسقان چىرايى غەمكىن بولۇپ قالغانىدى .

- دېمىسىمۇ مەن سىلەرنى ئېغىر دەردتە قالدۇرۇپ يىراقتا توي قىلىپ كەتتىم. لېكىن ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن ئادەم ئۈچۈن قانچىلىك بەدەل تۆلىسەم ئەرزىيدۇ. چۈنكى ئۇمۇ مېنى ياخشى كۆرىدۇ. ئادەم ئۈچۈن بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق بەخت بولامدۇ؟ سىز كىچىك ۋاقتىمىزدىن تارتىپ بىزنىڭ بەختىمىزنىلا تىلەيتتىڭىزغۇ. ئەمدى **بولغاندا** كۆيئوغلىڭىزغا ياخشىراق مۇئامىلە قىلىپ قويسىڭىز بۇمۇ مېنىڭ ھۆرمىتىمغۇ ئانا. مەنمۇ سىلەرنى بەكلا ياخشى كۆرىمەن. لېكىن سىلەرنى ياخشى كۆرسەممۇ، بىر ئۆمۈر توي قىلماي ئۆتەلمەيمەندە. ئۆزۈم ياخشى كۆرمىگەن بىر كىشى بىلەن توي قىلىش ئادەمگە ئەڭ ئېغىر ئازاب ئېلىپ كېلىدۇ. ئانا مېنى چۈشىنىڭ بولامدۇ. ھېچ بولمىسا مېنىڭ يۈزۈمنى قىلىپ جۇرئەتكە ياخشىراق مۇئامىلە قىلىپ قويۇڭ. ئۇمۇ خىجىللىقتىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولىۋاتىدۇ. . . .

نائىلە سۆزلىگەنچە ئىسسەدەپ كەتتى. ئىچ ـ ئىچىدىن ئىتىلىپ چىققان ھەسرەتلىك يىغان كۆز يېشىغا قوشۇلۇپ يەرگە تامچىلاۋاتاتتى. ئاسىيىخاننىڭمۇ كۆز ياشلىرى مەڭزىدىن دومىلاشقا باشلىدى. لېكىن كېچە قاپقاراڭغۇ بولغاچقا، نائىلە ئانىسىنىڭ كۆز يېشىنى كۆرەلمىدى .

ئاسىيىخان گەرچە چىش يېرىپ بىر نەرسە دېمىگەن بولسىمۇ، نائىلەنىڭ سۆزلىرىنى توغرا تاپقانىدى. ئۇلار بىر ـ بىرىنى قولتۇقلىشىپ ئۆيگە كىرىپ كىتىۋاتقان مۇشۇ پەيتتە جۈرئەت تېخىچە ئۇخلىماي ياتقانىدى.

ـ ئانىڭىز بىلەن پاراڭلىشىپ كىردىڭىزما؟

ئىچكىرىكى مېھمانخانا ئۆينىڭ ئىشىكىنى پەم بىلەن ئېچىپ كىرىپ، پۈتىنىڭ ئۇچىدا كارىۋاتقا يېقىنلاشقان نائىلە قورقۇپ كەتتى. ئۇ جۈرئەتنى ئۇخلاپ قالدى دەپ ئويلىغانىدى.

ـ ھەئە، بولدى ئۇخلاڭ. ئەتە ھەممە ئىشلار ياخشى بولۇپ كىتىدۇ.

نائىلە شۇنداق دىگەن بىلەن ئۇمۇ كىچىچە جۈرئەت ۋە ئاسىيىخانلارغا ئوخشاش كىرپىك قاقماي تاڭ ئاتقۇزۇپ چىقتى.

ئانىسىنىڭ ئۆيدە ھەپتە تۇرغان نائىلە ئوبدانلا سەمرىپ قالغانىدى. ئۇنىڭغا يۇرتىنىڭ ھاۋاسى خىل كەلدىمۇ، ياكى ئانىسىنىڭ كېينكى كۈنلەردە قىلغان ياخشى مۇئامىلىسى كۆڭلىنى خۇش قىلىپ تۇرغاچقا شۇنداقمۇ ئەيتاۋۇر ئۇ ئولتۇرۇپ ـ قوپۇشتا ئوبدانلا ھاسرايدىغان بولۇپ قالغانىدى .

دۈشەنبە كۈنى ئەتىگەندە ئاسىيىخاننىڭ تەييارلاپ بەرگەن يوللۇقلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ ئىشىكتىن چىققان جۈرئەت بىلەن نائىلە ئايرىلىشقا قىيمىغاندەك بولۇپ قالغانىدى.

ـ خوش بالىلىرىم، ئايىمخانغا بىزدىن سالام ئېيتىپ قويۇڭلار.

ئاسىيىخان شۇنداق دەپلا ياغلىقىنىڭ ئۇچىنى كۆزىگە باستى. ئامال بار يىغىسىنى بالىلىرىغا كۆرسەتمەسلىككە تىرىشقانىدى.

ـ جۈرئەتجان بالام، ئانىڭىزغا بىزدىن سالام ئېيتىپ قويۇڭ. يولدا ئېھتىيات قىلىڭلار.

ـ خوش دادا، ئانا سىلەرمۇ ئۆزۈڭلارنى ئاسراڭلار.

جۈرئەتنىڭ كۆزلىرىمۇ ئىختىيارسىز نەملەندى. ئۇ خوشلىشىشنىڭ بۇنچىلىك ھاياجانلىق، ئازابلىق بولىدىغانلىقىنى تۇنجى قېتىم ھىس قىلغانىدى. ‹‹ مەن ئوقۇشقا ماڭغاندا كىچىك بولغاچ سەزمەپتىكەنمەن. ئانام بىلەن داداممۇ قانچە ئازابلانغان بولغىيتى ›› دىگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزدى ئۇ.

ـ دادا ، ئانا ، سلەرگە كۆندە بر تېلفۆن ئۇرۇپ تۇرىمەن. سلەرمۇ ئۆزۈڭلارنى ئاسراڭلار.........

تاكسىغا ئەرسە ـ كېرەكلەرنى سالغان نائلە بلەن جۇرئەت خوشلشقا قيالماي ئۆزاق تۇرغان بولسمۇ، شوپۇرنىڭ ئالدىرتىشى بلەن ئامالسز ماشنىغا چقشتى. يراقلاپ كتۋاتقان ماشنىغا قاراپ قول پۇلاڭلتىپ تۇرغان قەدىناس ئەر ـ ئايالالار ئۆزاققچە ئۆزلرىنى تۇتۋالالماي كۆز يشى قلشتى

5 ـ باب

زورىخاننىڭ بۆگۆنكى خۆشاللقغا هېچنمە توغرا كەلمەيتتى. ئۇ مېهمانخانا ئۆي بلەن ئاشخانا ئارىلقدا يۆگۆرۆپ يۆرۆپ هچ هالى قالمغان بولسمۇ، مېهمانخانا ئۆيگە كرگەندە سارغىيىپ كەتكەن چشلرىنى چقرىپ هجيىشىنى هەرگز ئۇنتۇپ قالمايتتى. ئەته ئېمتىهان بريىدىغان جۇرئەت ئەر ـ ئايالنى بۆگۆن مېهماندارچىلققا چاقرىۋالغان زورىخاننىڭ هەممە ئىشلرى كۆڭۆلدىكدەك، ئويلغىندەك بولۋاتاتتى .

ـ نائلە قزىم، داستىخنىم غورىگىل بولۇپ قالدى. شۇنداق بولسمۇ مەزەلەردىن تارتنماي ئالغاچ ئولتۇرۇڭ. پەزىلەت دوستىنىڭ ئۆيگە كەتكەن. ئۇمۇ هازىرلا قايتىپ كىلدۇ.

زورىخان پاكار بويىغا ماس كەلمگەن هالدا كۆپتەك سەمرىپ كەتكەن، ماڭسا ئىككى يىنىغا ئىرغاڭلاپ ماڭىدىغان بولغاچقا، بر قارىغان كىشگە ئۆردەكنىلا ئەسلىتەتتى. مەهەللدە ئۇنىڭ بلەن ئەپ ئۆتەلمەيدىغان ئايالالار ئۇنىڭغا ‹‹ ئۆردەك ›› دەپ لەقەم قويۇپ قويغانىدى.

ـ هاما ، مەنمۇ چقىپ قارىشىپ برەي بولمسا.

نائلە تېلفۆن ئويناپ ئولتۇرغان جۇرئەتكە قارىغاچ شۇنداق دىدى. ئەتىگەندىن بېرى زورىخاننىڭ ئۆزلرى ئۆچۆن پايپىتەك بولشى نائلەنى خجىل قلىپ قويغانىدى .

ـ ياقەي قزىم، پەقەت مۇشۇ پەزىلەت قايتىپ كەلسلا.......

زورىخان ئەتەي بر ئىشقا تىت ـ تىت **بولغان**دەك قلىپ چرايىنى پۇرۇشتۇردى.

ـ قارىمامسىز قزىم، دوستىنىڭ ئۆيى يراق بولغاچقا پيادە كلىپ بولغۇچە خېلى ۋاقت كتىدىغان چىغى. نەچچە قېتىم توكسىكلىت ئىلىپ بېرەي دىدىم بولمسا. لكىن ئۆزى بەك تارتىنچاق بولغاچقا ئۇنىماي تۇرىۋالدى.

زورىخان جۇرئەتكە قارىدى. جۇرئەت زورىخاننىڭ گەپ ـ سۆزلىرى بىلەن مۇناسىۋەتتى يوقتەك تېلفوننى بىلەن ئېيتىشىپ ئولتۇراتتى. زورىخاننىڭ بۇنىڭغا ئىچى پۇشتى. ئۇنىڭچە **بولغان**دا ئىشلار بۇنداق بولۇۋەرسە ئۆزىنىڭ نەچچە كېچە ئۇخلىماي تۈزگەن پىلانلىرى ئەمەلگە ئاشمايتتى. شۇڭلاشقا زورىخان گىلىنى قىرىپ ئاۋازىنى ئامال بار سىلىق چىقىرىشقا تىرىشىپ جۇرئەتكە قاراپ سۆز باشلىدى.

ـ جۇرئەتجان بالام، سىز پەرزەنتىڭ ئالدىغا بېرىپ ئىلىپ كېلەمسىز يا؟ نائىلەقىز بىزگە مېھمان. مېھماننى ئىشقا سالساق قانداق بولىدۇ. يا بۇ كاساپەتمۇ تېخى كىلىپ بولالمىدى.

جۇرئەت بىر نائىلەگە بىر زورىخانغا قاراپ ئاســـتا ئورنىدىن تۇردى. ئەمەلىيەتتىمۇ ‹‹ ياق ›› دىســـە قاملاشــمايتتى. جۇرئەت چىقىپ كەتكەندىن كېيىن زورىخان تاماق ئەكىرىشــنى باھانە قىلىپ ئاشـخانا ئۆيگە كىردى،دە ـ يانچۇقىدىن كىچىك قول تېلفوننى ئىلىپ ئالدىراپ نومۇرلارنى بېسىشقا باشلىدى.

ـ ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم.

ـ ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، كېرىم بالام قېنى دەرھال كىرە ئەمسە. ھەممە ئىشلار جايىدا پۈتتى.

زورىخان گەپنى قىسقىلا قىلىپ تېلفوننى قويغاندىن كېيىن، ئىككى پىيالىگە قېتىق بۆلۈپ پەتنۇسقا قويغاندىن كېيىن مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى.

زورىخان بىلەن نائىلە ئۇياق ـ بۇياقنىڭ پارىڭىنى قىلىشىپ تۇرغان مۇشۇ پەيتتە جۇرئەت تۆت كوچا ئېغىزىدا تېلفوننى قۇلىقىغا تۇتقىنىچە قاراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۇرغان تېلفونى ھېچ ئىلىنىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. بىر ۋاقىتلاردىن كېيىن يان تەرەپتىكى كوچىدىن بىر قىزغا يۆلىنىپ ئاران مېڭىپ كىلىۋاتقان پەرزەنتىنىڭ قارىســـنى كۆرگەن جۇرئەت يۈگۈرۈپ ئالدىغا باردى.

ـ پەرزەنتكە نېمە بولدى؟

ـ تاڭ مەنمۇ بىلمىدىم. بايا ئۆيگە كېتىمەن، ئاپا تېلفون قىپتۇ دەپ ئۆيۈمدىن چىقىپ كىتىۋىتىپ ھويلىدىلا يىقىلىپ چۈشتى. ھوشىدىن كىتىپ قاپتىكەن. ئاران تەسلىكتە ھوشىغا كەلدى.

ـ پەرزەنت، يۈرگە تاكسى توسۇپلا قايتايلى. زورىخاچام بەك ساقلاپ كەتتى.

ـ مېنىڭ تاكسىغا چۈشكۈم يوق. تاكسىغا ئولتۇرسام كۆڭلۈم ئىلىشىدۇ. سىزنىڭ توكسىكىلىتكىز بارغۇ؟

پەرزەنت ســـاغۇچ كۆزلىرىنى خۇمالاشـــتۇرۇپ جۇرئەتكە تىكىلىپ قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئاللىقانداق ۋەھىمىلىك ئوچقۇنلار چاچراپ تۇراتتى.

- ئاداش، سەن كىرىپ كىتىۋەرگىن. جۆرئەت **بولغان**دىكىن ئەنسىرىمە. ئىش بولسا تېلفۇن قىلىمەن. خوش......

قىزلار خوشلىشىپ **بولغان**دىن كيىن جۆرئەت توكسىكىلىتنى توختىتىپ قويغان جايدىن ئېلىپ كەلدى. كەينىگە ئەپچىللىك بىلەن ئورۇنلاشقان پەزىلەتنىڭ ھېيقماستىن ئۆزىنى قۇچاقلاپ ئولتۇرغىنىنى سەزگەن جۆرئەتنىڭ بەدىنى تىكەنلەشتى. يولدا كىتىۋتىپ بىر نەچچە قېتىم ياندىن كىلىۋاتقان ماشىنىغا سوقۇلۇپ كەتكىلى تاسلا قالدى. ئۇ ئاخىرى چىديالماي سۆز ئاچتى.

- پەزىلەت، بۇنداق ئولتۇرسىڭىز بەك غىدىقىم كىلىپ كىتىدىكەن. قولىڭىزنى ئاجرىتىۋتىڭ بولامدۇ؟

- جۆرئەت، نېمىلەرنى دەۋاتىسىز. ھىلىمۇ بىشىم قيىپ ئارانلا ئولتۇردۇم. سىز مېنى يىقىلىپ چۈشسۇن دىمەكچىمۇ.

پەزىلەتنىڭ يالغاندىن قېيداپ تۇرىۋىلىشى بىلەن جۆرئەتمۇ نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى. ئۇ ئامالسىز يولنى داۋام قىلىشقا مەجبۇر بولدى.

جۆرئەتنىڭ يۈرىكى سىقىلىپ توكسىكىلىت ھەيدەپ كىلىۋاتقان مۇشۇ پەيتتە زورىخاننىڭ تۆمۈر دەرۋازىلىق ئىشىكى قاتتىق ئۇرۇلدى. نائىلە بىلەن پاراڭلىشىپ قېتىق ئىچىۋاتقان زورىخان « جۆرئەتجان بالاملار قايتىپ كەلگەن ئوخشايدۇ » دەپ سىرتقا چىقىپ كىتىپ ھايالىشمايلا كېرىمنى باشلاپ كىردى.

- ۋاي، بوگۈن كۈن قاياقتىن چىققاندۇ. كېرىم بالامنىڭ بىزنىڭ ئاددى كەپىمىزگىمۇ ئايغى يىتىدىكەن دىسە. بوگۈن ھەجەپ خۇشال بولدۇم. كۆڭلۈم بۆلەكچە ئېچىلىپ كەتتى.........

زورىخان ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي بىر ھازا ۋالاقلىغاندىن كيىن « پولۇغا ئىس ئۆتۈپ كەتمىسۇن يەنە » دەپ چىقىپ كەتتى. كېرىممۇ پۇرسەتنى قولدىن بەرمەسلىككە تىرىشىپ دەرھال ئېغىز ئاچتى.

- نائىلە، تىشلىق تۇردىڭىزمۇ. ئۆتكەن قېتىم بىزنىڭ ئۆيدە كۆرۈشكەندىن كيىن سىزنى پەقەتلا ئۇچرىتالدىم. ئۆيۈڭلارغا بارسام ئايىمخان ئانام سىلەرنى سىزنىڭ يۇرتىڭىزغا كەتتى دىدى .

- ھەئە، ئارىلىقتا يۇرتقا بىرىپ ئاتا-ئانامنى كۆرۈپ كەلدىم.

نائىلە قىسقىلا جاۋاپ بىرىپ يەرگە قاراپ سۇكۇتتە ئولتۇردى. نائىلەنىڭ سۇ ئىچىسە كۆرۈنگىدەك بويۇن تىرىسگە قاراپ تۇكۇرىكىنى غۇرتتىدە يۇتۇنغان كېرىم ئورنىدىن تۇرۇپ نائىلەنىڭ يىنىدىكى بوش ئورۇنغا بىرىپ ئولتۇردى. نائىلە غەلىتىلىك ھېس قىلىپ بىشىنى كۆتۈرۈپ گەپ قىلاي دەپ تۇرۇشىغا ئىشىكتىن كىرگەن زورىخان ئوت ئۆستىگە ياغ چاچتى.

ـ ۋايىيەي، ماۋۇ قوشماقلارنى كۆرۈڭ. ئادەمنىڭ بەك مەستلىكى كىلىدىكەن جومۇ ئىككىڭلارغا. خۇددى ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز قويغاندەك.....

نائىلە نېمە دېيىشنى بىلەلمەي قالدى. ئۇنىڭ قاشتىشىدەك سۈپسۈزۈك مەڭزى ئانار دانىسىدەك قىزىرىپ كەتكەندى. ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ نېرىراق سۈرۈلدى. زورىخان تېخىمۇ ئەزۋەيلىدى.

ـ ۋاي قىزىم، خېجىل بولماڭ. مەن كۆرمىگەن بولاي ئولتۇرۇۋېرىڭلار. ئەسلى يۆتىلىۋېتىپ كىرسەم بوپتىكەن.

هويلىدىكى ئاياغ تېۋىشىنى ئاڭلىغان زورىخان ئاۋازىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈردى .

ـ سىلەردەك قاملاشقان بىر جۈپلەر ھېچيەردە ئۇچرىمايدۇ بالام. سىلەرمۇ ئۆز بەختىڭلارنى تېپىشقا ھوقوقلۇق. چىڭ چاپلىشىپ ئولتۇرۇپ كىتىپ سىلەر. بەختىڭلارغا كۆز تەگمىسۇن. نائىلە قىزىم، سىزمۇ بىزنىڭكىگە پات ـ پات كىلىپ تۇرۇڭ. مانا مۇشۇنداق ئاشىقىڭىز بىلەن كۆرۈشۈپ ھال ـ مۇڭ بولالايسىز ئەمەسمۇ.

سىرتتىن كىرگەن جۈرئەت دەماللىققا نېمە ئىشلار **بولغان**لىقىنى بىلەلمەي قالدى. زورىخان ئەڭ ھالقىلىق پەيتتە يەنە ئوتتۇرىغا چۈشتى.

ـ ۋاي قاراڭ جۈرئەتجان بالام. سىز كىتىپلا كېرىم بالام كەپتىكەن. ئىككىيلەن ئىچىلىپ ـ يېيىلىپ مۇڭدىشىپلا كىتىپتۇ. شەپە چىقارماي كىرىپ قاپتىكەنمەن. قارا، نائىلە قىزنىڭ قىزىرىپ كەتكىنىنى. ئۆزۈممۇ نومۇس قىلىپ قالدىم.

نائىلەنىڭ ئانار دانىسىدەك قىزىرىپ كەتكەن مەڭزىنى، كىپكىنىڭكىدەك چۆچۈپ تۇرغان قاپقارا قوي كۆزلىرىنى كۆرگەن جۈرئەتنىڭ قورسىقىغا جىن كىردى. ئۆتكەندە يولدا كېرىم بىلەن ئۇچرىشىپ قالغاندا كېرىمنىڭ ‹‹ خوتۇنۇڭ نائىلە بىر يۇتۇم سۇ بىلەن ئىچىۋەتكۈدەكلا چىرايلىق جومۇ. مانا مۇشۇنداق خوتۇن ئېلىۋالغان ئەركەك ئۆمۈر بويى بەخت ئىچىدە ئۆتىدۇ ›› دەپ تىلىنى تامشىتىپ كەتكەن قىياپىتى كۆز ئالدىغا كىلىشى بىلەن ئاچچىقتىن ئۆتى يېرىلغۇدەك بولۇپ كەتتى. رەشىك ئوتى ئۇنى قېيناپ مېڭىسىنى تورمۇزلاپلا قويغاندى. ئۇ زورىخاننىڭ قانچە يالۋۇرۇپ تۇتۇشلىرىغا قارىماي، نائىلەنى تارتقۇشلىغان پېتى ئۆيدىن چىقىپ كەتتى.

ـ راستىنلا شۇنداق قىلدىڭىزما نائىلە؟ ئەجىبا سىز مىنى بەك ياخشى كۆرەتتىڭىزغۇ. ئەمدىلىكتە.........

ـ نېمىلەرنى دەۋاتىسىز جۈرئەت. سىزنىڭچە مەن شۇنداق قىلارمەنمۇ. زورىخان ھەدەم نېمانداق قىلىدۇ دەيمەن.

ـ ئۇنداقتا نېمىشقا بايا ئۇ سۆزلەۋاتقاندا قىزىرىپ كەتتىڭىز؟ بىشىڭىزنى يەردىن ئۇستۇن كۆتۈرەلمەي قالدىڭىزغۇ؟

ئۆيگە قايتقاندىن كىيىن جۈرئەت نائىلەنى ياتاق ئۆيگە ئەكىرىپلا سوراقنى باشلىۋەتكەنىدى. ئۇ قانچە توغرا جاۋاب بەرسىمۇ ئىشەنمەي، كىيىنكى سۆزلەشكەندە ئۇنى تېخىمۇ سوراققا تۇتۇپ، خاتا ئالىۋالغان خوتۇنىنى چۆچۈتۈپ، ئەسىرىدىن ئۆتكەندە قىلغانلىرىنى ئېسىگە سېلىشقا باشلىدى. نائىلە بولغان ئىشلارنى تەپسىلى ئېيتىپ زورىخانىنىڭ ئوينىغان ئويۇنلىرىنى يالغاچلاپ ئېچىپ بەرگەن بولسىمۇ، شۇ كۈندىن باشلاپ جۈرئەتنىڭ يۈرىكىدە غۇۋا بىر داغ ساقلىنىپ قالغانىدى.

6 ـ باب

بۈگۈن بۇ ئۆچلا ئادىمى بار كىچىككىنە ئۆي ئالەمچە شاتلىققا چۆمگەنىدى. جۈرئەتنىڭ ئېمتىھاندىن ئۆتكىنى بىلەن نائىلەنىڭ بويىدا قالغانلىقى بۇ ئائىلىگە زور خۇشاللىقلارنى ئېلىپ كەلگەنىدى. ئايىمخانىمۇ بۇ خۇشاللىقتا ياشىنىپ قالغىنىغا قارىماي قىزىل رەڭلىك شارپا، ناۋاترەڭ كۆزلۈك پەلتو كىيىۋالغان بولۇپ، بۇ كىيىملەر بىلەن ئۇ ياشلىقىغا قايتىپ قالغاندەك چىرايلىق بولۇپ كەتكەنىدى. لىكىن كىچىككىنە ئىش ‹‹جۈرئەتنىڭ خىزمىتىنىڭ يېزىدا بولۇپ قىلىشى ››ئۇنى سەل بىئارام قىلىپ قويغان بولسىمۇ، ‹‹ كىيىنچە يول مېڭىپ يۆتكىۋالارمەن ›› دەپ ئۆز كۆڭلىنى توق تۇتۇشقا تىرىشىۋاتاتتى.

ئەتتىگەنلىك ناشتىنىڭ قاچا ـ قۇچىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ، ئۆيلەرنى تازىلاپ بولغان نائىلە مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ قېيىنئانىسىنىڭ چىرايلىق ياسىنىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ سەل ھەيران قالدى. ‹‹ بۈگۈن بىر يەرگە بارىدىغانغا دىيىشىپ قويمىغانتۇققۇ، ئانام ئەتتىگەندىلا بىر يەرگە بارىدىغاندەك كىيىنۋاپتۇ ›› نائىلە شۇنداق ئويلىغاچ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ دىدى ـ :

ـ ئانا، مۇبارەك بولسۇن. كىيىملىرى بەك چىرايلىق يارىشىپتۇ.

ـ رەھمەت قىزىم. بۈگۈن بىز ئۈچۈن ئەڭ خۇشاللىنارلىق بىر كۈن. شۇڭا بۇ كۈننى ئەستە قالغۇدەك قىلىپ تەبرىكلەپ قويايلى. تىزراق كىيىنىپ چىقىڭ. جۈرئەت ھېلىلا قايتىپ كىرىمەن دەپ تېلفۇن قىپتۇ. بىز تەييار بولۇپ تۇرايلى.

ئايىمخانىنىڭ قورۇق باسقان يۈزلىرىدە تەبەسسۇم جىلۋىلەندى. ئۇ بۇ ئىغىزى يۇمشاق، ئىشچان كېلىنىگە زوقلىنىپ قارىدى. ‹‹ خۇدايىم مۇشۇ پەرزەنتلىرىمنى ئىككىلى دۇنيادا ئەزىز قىلغايلا ›› دەپ دۇئا قىلدى ئىچىدە پىچىرلاپ.

نائىله كىيمىلرىنى كىيىپ مېھمانخانا ئۆيگە چىقىشى ئىشىك چىكىلدى .

- جۇرئەت قايتىپ كەلگەن چىغى، مەن ئاچاي.

نائىله شـــۇنداق دەپلا بىرىپ ئىشـــىكنى ئاچتى. ئۇنىڭ داۋاملىق كۈلكە ئويناپ تۇرىدىغان گۈزەل چىھرى ئىشكنى ئىچىشىغلا ئا سماننى قارا بۇلۇپ قاپلىغاندەك بىراقلا تۇتۇلدى. ئىشىك ئالدىدا يوغان دا ستىخاننى كۆتۈرۈپ ھاسىراپ كەتكەن زورىخان زورىغا ھىجىيىپ قاراپ تۇراتتى. نائىله ئامالسىز زورىخاننى ئۆيگە كىرىشكە تەكلىپ قىلدى.

- كەلسىلە ھامما، قىنى ئىچكىرى ئۆيگە.

نائىله زورىخاننى مېھمانخانا ئۆيگە باشلاپ قويۇپ ئاشخانىغا كىرىپ كەتتى. ئۇ پەتنۇسقا تاتلىق تۇرۇملەرنى راسـتلاپ ئىلىپ چىققان ۋاقتىدا زورىخان ئىلىپ كەلگەن داسـتىخننى ئىچىپ بىر- بىرلەپ ئايىمخاننىڭ ئالدىغا قويىۋاتاتتى.

- ئايىم ئاچا، جۇرئەتجاننىڭ تويىدا پەزىلەت ئىشقا ئورۇنلىشالماي يۈرگەن چاغلار بولغاچقا سەل قولۇم قىسقا بولۇپ قالغانىدى. تۈنۈگۈن پەزىلەتتىن جۇرئەتجان بالامنىڭ خىزمەتكە ئورۇنلاشقانلىقى ھەمدە نائىله قىزىمنىڭ بويىدا بارلىق خۇشـــخەۋەرنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇشـــال بولۇپ كەتتىم. كىچىدە كۆزۈمگە ئۇيقۇ كەلمىدى. ئەتتىگەندىلا داسـتىخان تەييارلاپ يىنىڭلارغا كەلدىم. بۈگۈن سـىلەرنى ‹‹سـۇلتان رىسـتۇرانى›› دا مېھمان قىلىۋالاي دەپ ئۆزۈم چاقىرىپ كىلىشىم .

زورىخاننىڭ شـۇملۇق يىغىپ تۇرغان تەلەتىگە قارىغان نائىله سـەسـكىنىپ كەتتى. كۆڭلى بىرەر شـۇملۇقنى سەزگەندەك بىئارام بولۇپ كىتىۋاتاتتى. ‹‹ئۆتكەن قېتىم ئۇستىلىق بىلەن ئويۇن ئوينىدىڭ. ئەمدى بۈگۈن يەنە نېمە شـۇملۇقلارنى پىلانلىغانسـەن›› نائىلەنىڭ پۈتۈن ئەزايى جاقىلداپ تىترەۋاتاتتى. ئۇ زورىخاندىن قورقۇپ قالغانىدى. ئۆتكەن قېتىم قاراپ تۇرۇپ يالغان- ياۋىداق گەپلىرىگە جۇرئەتنى ئىشـــەندۈرگەن بۇ خوتۇن نائىلەنىڭ كۆزىگە ئالۋاستى بولۇپ كۆرۈنىۋاتاتتى .

- ئايىمخان ئاچا، جۇرۇڭ بىز ئالدىن بىرىپ ئورۇن ئالغاچ تۇرايلى. جۇرئەتجان بالام كەلســە نائىلەقىز ئىككىسى بىللە بارسۇن.

زورىخان شـــۇنداق دەپلا ئورنىدىن تۇرۇپ ئايىمخاننىڭ ئالدىغا بىرىپ ئۇنى يۆلەشـــتۈردى. نائىله ئالدىراپ قالغانىدى. ئۇ زورىخاننىڭ يەنە نېمە شـۇملۇقلارنى ئويلاۋاتقانلىقىنى ئېنىق بىلمىســمۇ، لىكىن قېيىنئانىســىدىن ئايرىلماي تۇرسىلا بىخەتەر بولالايدىغانلىقىنى بىلەتتى.

- ياق، ئانا مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە باراي. جۇرئەتكە تېلىفۇن قىلىۋەتسەك ئۇ شۇ يەرگىلا بارسا بولمىدىمۇ.

– ۋاي قىزىم، جۈرئەتجان بالام كەلسە كىيىم ئالماشتۇرىدۇ. ئۇ يېزىغا چىقىپ كىرگۈچە توپا-چاڭغا مىلىنىپ كەتكەندۇ بەلكىم. يۈز-كۆزلىرىنى يۇيۇپ بارمىسا، ھېلىلا گۆردىن چىققان ئادەمدەك بولۇپ بارامدۇ ئۇ يەرگە.

زورىخاننىڭ گەپلىرىدىن نائىلە تېخىمۇ جىددىيلىشىپ كەتتى. قېيىنئانىسى بولسا ھېچ ئىش بولمىغاندەك كۈلۈپ تۇرۇپ -:

– شۇنداق قىلىڭ قىزىم. جۈرئەتجان بالام ئەتىگەندە ماڭغاندا ئاچقۇچىنى ئۆيدە ئۇنتۇلۇپ قاپتىكەن. سىز ئۇنىڭغا ساقلاپ تۇرۇپ بىللە بېرىڭلار.

ئايىمخان بىلەن زورىخان بىر-بىرىنى يۆلەشكىنىچە ئىشىكتىن چىقىپ كېتىشتى. ئۇلار ئائىلىلىكلەر قورۇسىنىڭ ئالدىغا چىقىپ تاكسى توسۇپ ئوڭ تەرەپكە كېتىشى بىلەن سول تەرەپتىن توكسىكلىتنىڭ ئارقىسىغا پەزىلەتنى مىنگەشتۈرگەن جۈرئەت كېلىۋاتاتتى.

نائىلە ئۇلارنى ئۆزىتىپ قويۇپ مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ داستىخاننى يىغىشتۇرۇشقىمۇ رايى بارمايلا ئولتۇرۇپ قالدى.

– پەزىلەت جۈرئەتنىڭ ئىشقا ئورۇنلاشقانلىقىنى، مېنىڭ بويۇمدا قالغانلىقىنى قانداق بىلگەندۇ؟ بۇ خەۋەر ئەجەپ تېزلا زورىخاننىڭ قۇلىقىغا يېتىپ بوپتۇ...

ئۆز-ئۆزىگە سۆزلەپ ئولتۇرغان نائىلە ئىشىك قوڭغۇرىقىنىڭ جىرىڭلىشىدىن چۆچۈپ كەتتى. ئۇنىڭ يۈرىكى ئىزىغا چۈشكەندى. «جۈرئەت قايتىپ كەلسىلا ھېچ ئىش بولمايدۇ» دەپ كۆڭلىنى توق تۇتۇپ ئىشىكنى ئاچقان نائىلە قورقۇپ ۋارقىرىۋەتتى. ئىشىك ئالدىدا كىيىۋالغان دوپپا، كاستيۇملىرى ۋە چىرايلىق ياسىتىلغان قاپقارا بۇرۇتى كېلىشكەن قەددى-قامىتىگە ماس كەلگەن كېرىم ھىجىيىپ تۇراتتى.

– نىمە؟ ئۆيۈڭلارغا مېھمان كەلسە ئىشىكتىنمۇ كىرگۈزمەيدىغان قائىدەڭلار بارمۇ سىلەرنىڭ؟ ئۆيگە تەكلىپمۇ قىلمايسىزغۇ.....

كېرىم نائىلەنىڭ جاۋابىنىمۇ كۈتمەستىن ئۇنىڭغا سۈركىلىپ دىگۈدەك ئۆيگە كىردى. ھەمدە بېرىپ داستىخاندىكى نازۇ-نېمەتلەرنى خالىغانچە يېيىشكە باشلىدى. نائىلە داڭ قېتىپ تۇرۇپلا قالدى. ئۇ ئۆمرىدە بۇنداق «يۈزى قېلىن» ئادەمنى كۆرۈپ باقمىغانىدى. ئىشىكتە ھەيرانلىقتىن چەكچىيىپ، كۆزلىرى جامدەك بولۇپ قالغان نائىلەنى كۆرگەن كېرىم ئورنىدىن تۇرۇپ كۈلۈمسىرىگەچ كېلىپ ئىشىكنى يېپىۋەتتى.

– كېلىڭە جېنىم، بىردەم ئولتۇرىمىز. ھېلىمۇ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى سىزنى سېغىنىپ ئۆلەي دىدىم.

كېرىم نائىلەنىڭ قولىنى سورىگەندىلا نائىلە ئىسگە كەلگەندەك بولۇپ ۋارقىرىدى.

- يوقال ئىپلاس، ماڭا نېمىشقا بۇنداق قىلىسەن؟ مەن ساڭا نېمە يامانلىق قىلغان ؟

- ئاچچىقلانماڭ. گۈزەلنىڭ ئۆزىمۇ گۈزەل، سۆزىمۇ گۈزەل دەپ، ئاچچىقلانسىڭىز تېخىمۇ ئوماق بولۇپ كېتىدىكەنسىز.

كېرىم شۇنداق دېگەچ كىلىپ نائىلەنى قۇچاقلىۋالدى. نائىلە ۋارقىراپ، تىركىشىپ تۇرغان مۇشۇ پەيتتە ئىشىك ئېچىلىپ پەزىلەتنى يۆلىۋالغان جۇرئەت ئىشىكتە پەيدا بولدى.

جۇرئەتنىڭ چوڭ كۆزلىرى تېخىمۇ يوغىناپ، بۇرۇن تۆشۈكلىرى كېڭەيدى. كۆز جىيەكلىرى قىزىرىپ كۆزلىرى قان قۇيغاندەك بولۇپ كەتكەندى. كېرىمنىڭ نائىلەنى قۇچاقلاپ تۇرغان قوللىرى ھاۋادا لەيلەپ قالدى. نائىلە يۇلقۇنۇپ كىلىپلا جۇرئەتكە چىڭ چاپلىشىۋالدى. ئۇ قورقۇپ كەتكىنىدىن لاغىلداپ تىترەيتتى. چىشلىرى كاسىلداپ ئېغىزى گەپكىمۇ كەلمەيۋاتاتتى.

- ئۇ....ئۇ.......ھاي....ۋان....

جۇرئەتنىڭ مېڭە سىدا چاقماق چېقىلغاندەك بولۇپ كەتتى. ئۇ ئاق- قارىنى سۈرۈ شتۇرمەيلا كىلىپ نائىلەنى بىر نەچچىنى ئۆرۈپ يىقىتىپ قويغاندىن كېيىن كېرىم ئىككىسى بىر ھازا پومداقلىشىپ كەتتى. پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن پەزىلەت غىپپىدە تىكىۋەتتى. ئۇ سىرتقا چىقىپلا تېلفۇننى قولغا ئالدى.

- ۋەي ئانا، ئىشلار بىز ئورۇنلاشتۇرغاندەكلا پۈتتى. ئىككىنچى قەۋەتكە چىقىپلا پۈتۈمنى يالغاندىن قايرىۋالغان بولۇپ ئۆنىڭغا يۆلىنىۋالغانتىم. ئىشىكتىن كىرسەك كېرىم ئۆيدە بار ئىكەن.....

- ھە، ئۇقتۇم.

ھە راس، كېرىم ئىككىسى بەك تۇتىشىپ كەتتى. بىرەر ئىش چىقىپ قالمىسۇن يەنە. ئايىمخاچامنى بىر نەرسىلەرنى دەپ ئۆيگە يولغا سىلىۋەت.

پەزىلەت جەڭدە غەلبە قىلغان كوماندىردەك كۆكرىكىنى تىك تۇتقىنىچە قورودىن ناھايىتى تىزلىكتە چىقىپ كەتتى.

ئايىمخان ئۆيگە كەلگەندە يەردە سۇنايلىنىپ ياتقان نائىلە ئاللىقاچان ھوشىدىن كەتكەن. ئۆيدە جۇرئەتنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى. بۇ مەنزىرىنى كۆرگەن ئايىمخان دەرھال قۇتقۇزۇش ماشىنىسى چاقىرىپ تېلفۇن ئۇرغاندىن كېيىن كىلىپ نائىلەنىڭ بېشىنى يۆلە شتۇرۇپ ئۇنىڭغا ئازراق سۇ ئىچۈردى. نائىلەنىڭ ئاستا-ئاستا ھوشىغا كەلگىنىنى كۆرگەن ئايىمخان كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ ئازراق خاتىرجەم بولدى. بۇ ۋاقىتتا قۇتقۇزۇش ماشىنىسىنىڭ چىرقىراق ئاۋازى ئائىللىكلەر قوروسىنى بىر ئالغانىدى.

داۋامى بار....

يانغىن ئېلكىتابلىرى

ئېلكىتاب ئىشلىگۈچى: يانغىن ئېلكىتاب گۇرۇپپىسى

ئېلكىتاب ئىشلەشكە قاتناشقۇچىلار: يانغىن ، پوسات ، ناز پەرى